

อนุสัญญาระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย กับ รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส

เพื่อ

การเว้นการเก็บภาษีซ้อน

และ

การป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

อนุสัญญาว่าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน
และป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้
กร

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส
มีความปรารถนาที่จะทำอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และป้องกันการ
เลี่ยงการรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้
ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ขอบข่ายคำบุคคล

อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญา รัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบเขต

๑. อนุสัญญานี้ ให้ใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ ที่ตั้งบังคับในนามของรัฐผู้ทำ
สัญญาแต่ละรัฐ หรือในนามของเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของแต่ละรัฐ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการ
เรียกเก็บ

๒. ภาษีที่พึงบังคับเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้
รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลกำไรจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ ตลอดจน
ภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้

๓. ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในข่ายแห่งอนุสัญญานี้ ได้แก่

ก) ในประเทศฝรั่งเศส

(๑) ภาษีเงินได้

(๒) ภาษีมรดก

รวมทั้งภาษีที่หัก ณ ที่จ่าย ภาษีชำระล่วงหน้า หรือ

การชำระเงินล่วงหน้าในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่กล่าวข้างต้น

(ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีสวีต")

ข) ในประเทศไทย

(๑) ภาษีเงินได้

(๒) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

๔. อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีใด ๆ ที่เหมือนกัน หรือในสาระสำคัญคล้ายคลึงกันอีกด้วย ซึ่งในเวลาต่อไป จะได้ตั้งบังคับเพิ่มเติมจาก หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะไต่ถามกันและกัน เพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใด ๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

๕. หากในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง อันเห็นเป็นการสมควรที่จะแก้ไขข้อใดข้อหนึ่งแห่งอนุสัญญานี้โดยมิให้กระทบกระเทือนหลักการโดยทั่วไปแห่งอนุสัญญาแล้ว การแก้ไขข้อที่จำเป็นนั้นอาจกระทำโดยความเห็นชอบร่วมกัน โดยวิธีการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูต หรือโดยวิธีการปฏิบัติอย่างอื่นตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญ

ขอ ๓

บทนิยามทั่วไป

๑. ในอนุสัญญานี้

ก) คำว่า "ประเทศฝรั่งเศส" หมายถึง อาณาเขตในภาคพื้นยุโรปและภาคพื้นทะเล (กัวเดอลุป ไกยานา มาร์ตีนิก และเกาะเรอูนียง) ของสาธารณรัฐฝรั่งเศส และพื้นที่ใด ๆ ที่ติดต่อกับอาณาเขตทางทะเลของอาณาเขตนั้น ๆ ซึ่งโดยกฎหมายฝรั่งเศส และตามกฎหมายระหว่างประเทศ ได้กำหนดไว้หรือที่อาจจะได้กำหนดต่อไปว่า เป็นพื้นที่ซึ่งเป็นสิทธิของฝรั่งเศส ในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นดินท้องทะเลและดินใต้น้ำท้องทะเล รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น ๆ

คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึง ราชอาณาจักรไทยและพื้นที่ที่ติดต่อกับอาณาเขตทางทะเลของราชอาณาจักรไทย ซึ่งตามกฎหมายของไทยและ

ตามกฎหมายระหว่างประเทศ ได้กำหนดไว้หรือที่อาจจะได้กำหนดต่อไป ให้เป็นพื้นที่ ซึ่งเป็นสิทธิของราชอาณาจักรไทย ในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นดิน ท้องทะเลและดินใต้มวลดินท้องทะเล รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ นั้น ๆ

ข) คำว่า "รัฐทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึง ประเทศฝรั่งเศส หรือประเทศไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด

คำว่า "รัฐทำสัญญาทั้งสอง" หมายถึง ประเทศฝรั่งเศส และประเทศไทย

ค) คำว่า "บุคคล" ครอบคลุมบุคคลธรรมดา บริษัท และคณะบุคคลอื่นใด

ง) คำว่า "บริษัท" หมายถึง นิติบุคคลใด หรือคณะบุคคลใดซึ่งได้รับการ ปฏิบัติอย่างนิติบุคคล เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางพาณิชย์

จ) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายความว่าตามลำดับถึง วิสาหกิจที่ประกอบการโดย ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ประกอบการโดยผู้มีถิ่น ที่อยู่ในรัฐทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ฉ) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

- ในกรณีของประเทศฝรั่งเศส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ และการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

- ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือ ผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

๒. ในการใช้บังคับอนุสัญญาโดยรัฐทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใด ๆ ที่มีไค้ นิยามไว้เป็น อย่างอื่น ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐทำสัญญารัฐนั้น เกี่ยวกับภาษาที่อยู่ใน ขอบข่ายของอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔

ภูมิลำเนาเพื่อการรับภาษี

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญารัฐหนึ่ง"

หมายถึงบุคคลใด ๆ ผู้ซึ่งตามกฎหมายของรัฐนั้น จำต้องเสียบ้านในรัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ดินที่อยู่ สถานการจดทะเบียนหรือการจัดการ หรือโดยหลักเกณฑ์อื่นใดในทำนองเดียวกัน

๒. ถ้าโดยเหตุผลแห่งบทของวรรค ๑ บุคคลธรรมดาคนใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้วินิจฉัยกรณีตามกฎหมายดังต่อไปนี้

- (ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดา ผู้ที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใด เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ถ้าบุคคลธรรมดามีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งคนมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดที่สุด (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)
- (ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐผู้ทำสัญญาอันเป็นที่ตั้งศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญของบุคคลธรรมดาใดก็ได้ หรือถ้าไม่มีที่อยู่ถาวรของบุคคลธรรมดาอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐก็ได้ ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีที่อยู่เป็นปกติ
- (ค) ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีอยู่เป็นปกติในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือไม่มีอยู่เลยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนเป็นคนชาติ
- (ง) ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือมิได้เป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาแก้ไขปัญหามาโดยความตกลงร่วมกัน

๓. ถ้าโดยเหตุผลแห่งบทของวรรค ๑ บุคคลใดที่มีไชบุคคลธรรมดา เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐนั้นแก้ไขปัญหามาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายความว่า สถานธุรกิจประจำ ซึ่งวิสาหกิจไชประกอบธุรกิจทั้งหมด หรือแต่บางส่วน

๒. คำว่า "สถานประกอบการดาวร" โดยเฉพาะให้รวมถึง

- ก) สถานที่จัดการ
- ข) สาขา
- ค) สำนักงาน
- ง) โรงงาน
- จ) โรงช่างฝีมือ
- ฉ) เหมืองแร่ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นที่ใช้ในการขุดทรัพยากรธรรมชาติ
- ช) อาคาร หรือ สิ่งปลูกสร้าง หรือโครงการประกอบ ถ้าหากดำรงอยู่เกินกว่า
  - (๑) ๖ เดือน ในกรณีที่มีการติดตั้งหรือการตั้งอุปกรณ์โรงงาน หรือเครื่องจักร รวมถึงการก่อสร้างเพิ่มเติมที่จำเป็น เพื่อการติดตั้งเช่นนั้น
  - (๒) ๑ เดือน ในกรณีอื่น ๆ

๓. คำว่า "สถานประกอบการดาวร" มีให้ถือว่ารวมถึง

- ก) การใช้เครื่องอำนวยความสะดวก เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา จัดแสดง หรือส่งมอบของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
- ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา จัดแสดงหรือส่งมอบ
- ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ
- ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อการจัดซื้อของหรือสินค้า หรือเพื่อรวบรวมขอเสนอเทศ สำหรับวิสาหกิจนั้น
- จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้ เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการโฆษณา เพื่อการจัดหาให้ซึ่งขอเสนอเทศ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อกิจกรรมทำนองเดียวกันซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบ สำหรับวิสาหกิจนั้น

๔. แม้จะมีบทของวรรค ๓ อยู่ บุคคลที่กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในนาม

ของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง นอกเหนือไปจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ซึ่ง
อยู่ในบังคับของวรรค ๕ ให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการดาวารในรัฐแรก ถ้า

- ก) บุคคลนั้นมี และใช้อำนาจในการทำสัญญาเพื่อ หรือในนามของ
วิสาหกิจนั้น อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญานั้นเป็นปกติ เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรม
ต่าง ๆ ของบุคคลนั้น จำกัดอยู่แต่เฉพาะเพียงการซื้อขายหรือสินค้า
เพื่อวิสาหกิจนั้น หรือ
- ข) บุคคลนั้น ได้เก็บรักษามูลภัณฑ์ของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญานั้นเป็นปกติ และดำเนินการส่งมอบของหรือ
สินค้าจากมูลภัณฑ์นั้นเพื่อ หรือ ในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ
หรือ
- ค) บุคคลนั้น จัดหาค่าตั้งซื้อทั้งหมดในรัฐผู้ทำสัญญานั้นอยู่เป็นปกติ เพื่อ
วิสาหกิจนั้นเอง หรือเพื่อวิสาหกิจนั้น และวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ใน
ความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจ
นั้น

๕. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะไม่ถือว่ามีสถานประกอบการดาวารในรัฐ
ผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพียงเพราะว่าได้ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่าน
ทางนายหนา ตัวแทนคาตางทั่วไป หรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ถ้าบุคคลเช่นนั้น
นั้น ได้กระทำตามทางอันปกติแห่งธุรกิจของตน นายหนาหรือตัวแทน จะไม่ถือว่ามีสถานภาพ
เป็นอิสระ หากได้ประกอบการในอีกรัฐหนึ่งเกี่ยวกับกิจกรรมที่กำหนดไว้ในวรรค ๔ ทั้งหมด
หรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้นเอง หรือเพื่อวิสาหกิจนั้น และวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความ
ควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

๖. ข้อเท็จจริงแต่เพียงว่า บริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งควบคุม
หรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบ
ธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการดาวารหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัท
หนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการดาวารของอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่
๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้นิยามตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่าในกรณีใด ให้รวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ สัตว์เลี้ยง และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตร และการป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับบทกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้ หรือจำนวนตายตัวเป็นค่าตอบแทนในการทำงาน หรือสิทธิในการทำงาน ในชุมชน แผลงแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น เรือเดินทะเล เรือ และอากาศยาน ไม่ให้ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
๓. บทของวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ อันเนื่องมาจากการใช้โดยตรง การให้เช่าหรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในลักษณะอื่น
๔. บทของวรรค ๑ และ วรรค ๓ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้เพื่อให้บริการวิชาชีพด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว กำไรของวิสาหกิจอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นเท่านั้น
๒. ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น ให้ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น ในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าหากว่าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบ

กิจกรรม เช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และ
คิดค่าอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งคนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

๓. ในการกำหนดค่าใด ๆ ของสถานประกอบการถาวร ให้ยอมให้หักค่าใช้จ่ายซึ่ง
มีขึ้นเพื่อสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป
ไม่ว่าจะมีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น

๔. มีให้ค่าใด ๆ เป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่าสถาน
ประกอบการถาวรนั้น ซื้อหรือสินค้านั้นเพื่อวิสาหกิจ

๕. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคก่อน ๆ ค่าใดที่จะพึงถือว่าเป็นของสถาน
ประกอบการถาวรให้กำหนดตามวิธีเดียวกันนี้คือมี เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควรและ
เพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น

๖. ในกรณีที่ค่าใดรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่ง
อนุสัญญาฉบับนี้ มิให้บทของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือนโดยบทของข้อนี้

ข้อ ๔

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

๑. ถ้าไรจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้
เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญา ที่สถานจัดการใหญ่ตั้งอยู่

๒. ถ้าไรจากการดำเนินการเดินเรือทะเลในการจราจรระหว่างประเทศ โดย
วิสาหกิจที่มีสถานจัดการใหญ่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีก
รัฐหนึ่ง แต่ให้ลดภาษีที่คงบังคับเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้นลงร้อยละ ๕๐ ของภาษี

๓. ถ้าสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจเดินเรือตั้งอยู่บนเรือหนึ่ง ให้ถือว่าสถานจัดการ
ใหญ่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดินฐานท่าเรือของเรือหนึ่งตั้งอยู่ หรือถ้าไม่มีดินฐานท่าเรือ ให้
ถือว่าตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้ดำเนินการเดินเรือเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

๔. ในทำนองเดียวกัน บทของวรรค ๑ และ วรรค ๒ ให้ใช้บังคับเกี่ยวกับการ
เข้าร่วมกลุ่มหรือการรวมธุรกิจการเดินเรือหรืออากาศยาน โดยวิสาหกิจเช่นว่านั้นซึ่งดำเนินการ
การขนส่งทางเรือหรือทางอากาศด้วย

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ในกรณีนี้

- ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง เข้าร่วมโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการการควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีการัฐหนึ่ง หรือ
- ข) บุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีการัฐหนึ่ง และในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือคั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสอง ในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขซึ่งมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ ถ้าไรใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้นและเก็บภาษีได้ตามนั้น

เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีการัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีการัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ได้ตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่สำหรับผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัทโดยไม่รวมถึงทางหุ้นส่วนซึ่งถือหุ้นอยู่โดยตรงอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของเงินทุนของบริษัทแรก ภาษีที่เก็บจะสองไม่เกิน

- ก) ร้อยละ ๑๕ ถ้าบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นดำเนินกิจการอุตสาหกรรม
- ข) ร้อยละ ๒๐ ในกรณีอื่น ๆ

๓. ในข้อนี้

- ก) คำว่า "เงินปันผล" หมายถึงเงินได้จากหุ้น สิทธิในหุ้นโดยมีต้องลงทุน เป็นเงิน ทุนเหมืองแร่ ทุนของผู้ก่อตั้งหรือสิทธิอื่น ๆ ซึ่งมีใช้สิทธิเรียกร้อง

หน้ามีส่วนร่วมในผลกำไร รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่น ๆ ในบริษัทอันมีลักษณะทำนองเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐ ซึ่งบริษัททำการแบ่งให้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

ข) คำว่า "กิจการอุตสาหกรรม" หมายถึง

(๑) กิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับ

- (ก) การหักถดถอม การประกอบ และการแปรสภาพ
- (ข) การก่อสร้าง วิศวกรรมโยธา และการต่อเรือ
- (ค) การผลิตกระแสไฟฟ้า พลังน้ำ แก๊ส หรือการประปา หรือ
- (ง) การเกษตร การป่าไม้ และการประมง และการทำสวน

และ

(๒) กิจการอื่นใด ซึ่งมีสิทธิได้รับเอกสิทธิ์ให้ตามกฎหมายของประเทศ ไทย ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรม

(๓) กิจการอื่นใด ซึ่งเจ้านายที่มีอำนาจของประเทศไทยอาจจะประกาศให้เป็น "กิจการอุตสาหกรรม" เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

๔. มิให้ใช้บทของวรรค ๑ และ วรรค ๒ บังคับ ถ้าหากผู้รับเงินปันผลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาว่ารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่บริษัทจ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ซึ่งสถานประกอบการถาวรอันเกี่ยวของในประการสำคัญกับการถือหุ้น หรือมีหุ้นอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผลนั้น ทั้งนี้มีเงื่อนไขว่า ตามกฎหมายของอีกรัฐหนึ่งนั้น เงินปันผลนั้นเก็บภาษีในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกำไรของสถานประกอบการถาวรนั้น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้บทของข้อ ๘ บังคับ

๕. ในกรณีที่มีการชำระภาษีล่วงหน้า ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผล ซึ่งบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศฝรั่งเศส จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยนั้น มีสิทธิได้รับคืนเงินภาษีที่ชำระล่วงหน้านั้น ภายใต้เงื่อนไขการหักภาษีเงินได้นัก ๗ ที่จ่ายของจำนวนเงินภาษีที่จะได้คืนนั้นตามกฎหมายภายในประเทศ และตามบทของวรรค ๒ ของข้อนี้

๖. ในกรณีที่บริษัท ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาว่ารัฐหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง กำไรของสถานประกอบการถาวรนั้นจะถูกตั้งบังคับภาษีหัก ๗ ที่จ่าย ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๒๕

ขอ ๑๑

คอกเบี้ย

๑. คอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม คอกเบี้ยนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่คอกเบี้ยเกิดขึ้น และเป็นไปตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ในกรณีต่อไปในภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

ก) ร้อยละ ๓ ของจำนวนคอกเบี้ยที่จ่ายสำหรับเงินกู้หรือสินเชื่อบริษัทที่กำหนดเวลาสี่ปีหรือมากกว่านั้น ในส่วนที่สถาบันการเงินสาธารณะมีส่วนร่วมในหุ้นแก่ส่วนราชการตามกฎหมายหรือแก่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเครื่องจักร หรือการสำรวจ การติดตั้งหรือในการจัดหาสถานที่เพื่อการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือการวิทยาศาสตร์และสาธารณูปการ

ข) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนคอกเบี้ยที่จ่ายให้สถาบันการเงินใด ๆ ซึ่งเป็นบริษัทของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

๓. แม้จะมีบทของวรรค ๒ อยู่ คอกเบี้ยดังที่กล่าวไว้ในวรรค ๑ ที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งจะไม่ถูกเก็บภาษี หากเป็นคอกเบี้ยที่จ่ายให้แก่รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือแก่ส่วนราชการตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญานั้น ๆ

๔. คำว่า "คอกเบี้ย" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึงเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล พันธบัตรหรือหุ้นกู้ ไม่ว่าจะมียอดประกันจำนวนหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรหรือไม่ และสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิด รวมทั้งเงินได้อื่น ๆ ทั้งหมดซึ่งมีลักษณะทำนองเดียวกับเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐ ซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น

๕. มิให้ใช้บทของวรรค ๑ และ วรรค ๒ บังคับ ถ้าหากผู้รับคอกเบี้ยซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่คอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น ซึ่งสถานการณ์การถาวรอันเกี่ยวของในประการสำคัญกับสิทธิเรียกร้องหนี้ก่อให้เกิดคอกเบี้ยนั้น ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่า ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น คอกเบี้ยถูกเก็บภาษีในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกำไรของสถานประกอบการถาวรนั้น ในกรณีดังกล่าวให้ใช้บทของขอ ๘ บังคับ

๖. คอกเบี้ยถือว่าเกิดขึ้นในรัฐทำสัญญารัฐหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเป็นรัฐนั้น เจ้าหน้าทีส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลที่จ่ายคอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีอยู่ซึ่งสถานประกอบการถาวรในรัฐทำสัญญารัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดหน้าที่ของจ่ายคอกเบี้ยขึ้นและคอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรนั้น คอกเบี้ยเช่นว่านั้นให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่

๗. ในกรณีใดที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์เป็นพิเศษระหว่างผู้จ่ายและผู้รับหรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น คอกเบี้ยที่จ่ายให้กันนั้นเมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องอื่น อันเป็นมูลแห่งการจ่ายคอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับผู้รับ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทอื่น ๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

ข้อ ๑๒

คาสิตธิ

๑. คาสิตธิที่เกิดขึ้นในรัฐทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง

๒. อย่างไรก็ตาม คาสิตธิเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐทำสัญญา ซึ่งคาสิตธินั้นเกิดขึ้นแก่ภาษีที่เรียกเก็บนั้น จะต้องไม่เกิน

ก) ร้อยละ ๕ ของจำนวนคาสิตธิทั้งสิ้น ถ้าคาสิตธินั้นจ่ายเป็นค่าตอบแทนในการจำหน่ายหรือเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลป หรือวิทยาศาสตร์ใด ๆ

ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนคาสิตธิทั้งสิ้น สำหรับคาสิตธิอื่น

๓. แม้จะมีบทของวรรค ๒ อยู่ คาสิตธิรวมทั้งการจ่ายเงินอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งจ่ายให้แก่รัฐทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือแก่บริษัทซึ่งเป็นของรัฐ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับฟิล์ม หรือผลงานที่บันทึกลงในแถบบันทึกเสียง จะได้รับการยกเว้นภาษี ในรัฐทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

๔. คำว่า "ลิขสิทธิ์" ซึ่งใช้ตามข้อนี้ หมายถึง การจ่ายเงินชนิดใดก็ตามที่ได้รับ เป็นค่าตอบแทนจากการจำหน่ายหรือเพื่อการใช้ หรือในการใช้ซึ่งลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลป หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรหรือกรรมวิธีลับใด ๆ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ของสนเทศ เกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม ทางพาณิชย์ หรือวิทยาศาสตร์

๕. บทของวรรค ๑ และ วรรค ๒ มิให้ใช้บังคับ ในกรณีที่ได้รับลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญาว่ารัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ลิขสิทธิ์นั้นเกิดขึ้น ซึ่งสถานประกอบการดาวารอื่นที่เกี่ยวข้องในประการสำคัญ กับสิทธิหรือทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดลิขสิทธิ์นั้น ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่า ตามกฎหมายของรัฐทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ลิขสิทธิ์ถูกเก็บภาษีในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกำไร ของสถานประกอบการดาวารนั้น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้บทของข้อ ๗ บังคับ

๖. ลิขสิทธิ์ให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐทำสัญญาว่ารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายเป็นรัฐนั้น เจ้าหน้าที่ ส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บุคคลผู้จ่ายลิขสิทธิ์ ไม่ว่าจะผู้นั้น จะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญาว่ารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีอยู่ในรัฐทำสัญญาว่ารัฐหนึ่ง ซึ่งสถานประกอบการดาวารอื่นที่เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสิทธิหรือทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดลิขสิทธิ์นั้น และลิขสิทธิ์เช่นว่านี้ตกเป็นภาระของสถานประกอบการดาวารนั้น ให้ถือว่าลิขสิทธิ์นั้นเกิดขึ้น ในรัฐทำสัญญาที่สถานประกอบการดาวารนั้นตั้งอยู่

๗. ในกรณีใดที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์เป็นพิเศษระหว่างผู้จ่ายและผู้รับ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น ลิขสิทธิ์ที่จ่ายเมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือของสนเทศ อันเป็นมูลแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและผู้รับ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทอื่น ๆ แห่งอนุสัญญานี้

ข้อ ๑๓

ผลได้จากทุน

๑. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ ตามที่นิยามไว้ในวรรค ๒ ของข้อ ๖ จากการขายหรือการแลกเปลี่ยนหุ้น หรือผลประโยชน์ทางอื่นใดก็ตาม ในสหกรณ์อสังหาริมทรัพย์

หรือในบริษัทซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

๒. ผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์ อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นของสถานประกอบการธุรกิจประจำมีไว้โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการวิชาชีพ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวร เช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือสถานประกอบการธุรกิจประจำนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ผลได้จากการจำหน่ายเรือและอากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ และสังหาริมทรัพย์บรรดาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือและอากาศยาน เช่นว่านั้น ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานจัดการใหญ่ตั้งอยู่

๓. ในบังคับบทของข้อ ๑๒ ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินใด ๆ นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในวรรค ๑ และ วรรค ๒ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

ข้อ ๑๔

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เงินได้ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมที่เป็นอิสระอื่น ๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมดังกล่าวได้กระทำขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการอาชีพหรือกิจกรรมอิสระซึ่งได้ประกอบขึ้นภายในอีกรัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. แม้จะมีบทของวรรค ๑ อยู่ เงินได้ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการอาชีพหรือกิจกรรมอิสระอื่น ๆ ซึ่งประกอบขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งมิให้เก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่ง ถ้า

- ก) ผู้รับอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ ซึ่งรวมกันแล้วไม่เกินกว่า ๑๘๓ วัน ในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้อง และ
- ข) ผู้รับมิได้มีสถานประกอบการประจำในอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ ซึ่งรวมกันแล้วไม่เกินกว่า ๑๘๓ วัน ในปีนั้น ๆ และ

ค) เงินได้มิได้ตกเป็นภาระแก่วิสาหกิจหรือสถานประกอบการถาวรในอีก
รัฐหนึ่งนั้น

๓. คำว่า "บริการวิชาชีพ" รวมถึงกิจกรรมอิสระโดยเฉพาะ ทางวิทยาศาสตร์
วรรณกรรม ศิลป การศึกษา หรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ หนายความ
วิศวกร สถาปนิก ทันตแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ในบังคับของข้อ ๑๖, ๑๘ และ ๑๙ เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทน
อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญาารัฐหนึ่งได้รับในส่วนตัวเกี่ยวกับการทำงาน
ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่า การทำงานนั้นจะกระทำในรัฐทำสัญญาอีกรัฐ
หนึ่ง หากมีการทำงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง

๒. แม้จะมีบทของวรรค ๑ อยู่ ค่าตอบแทนซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญาารัฐหนึ่ง
ได้รับในส่วนตัวเกี่ยวกับการทำงานในรัฐทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐแรก
ถ้า

- ก) ผู้รับอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะ ซึ่งรวมกันแล้ว
ไม่เกินกว่า ๑๘๓ วัน ในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้อง และ
- ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้าง ซึ่งมีได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน
ในอีกรัฐหนึ่ง และ
- ค) ค่าตอบแทนนั้น มิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือสถาน
ประกอบการธุรกิจประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง

๓. แม้จะมีบทของข้อย่อย ค่าตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในเรือหรือ
อากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐทำสัญญาซึ่งสถานจัดการ
ใหญ่ของวิสาหกิจตั้งอยู่

ข้อ ๑๖

ความช่วยเหลือของกรมการ

ความช่วยเหลือของกรมการ และจำนวนเงินที่ชำระอันคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ใน

รัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับ ในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีถิ่น
ที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๗

นักแสดงและนักกีฬา

๑. แม้จะมีบทของข้อ ๑๔ และ ๑๕ อยู่ เงินได้ที่นักแสดงสาธารณะ เช่น
นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทญ์หรือโทรทัศน์ และนักดนตรีได้รับ และที่นักกีฬาได้รับจาก
กิจกรรมส่วนบุคคลของตนเขื่อนานั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งได้มีการกระทำ
กิจกรรมนั้น

๒. บทของวรรค ๑ มิให้ใช้บังคับแก่ค่าตอบแทน หรือกำไร เงินเดือน ค่าจ้าง
และเงินได้ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งนักแสดงสาธารณะได้รับจากการให้บริการในรัฐผู้ทำสัญญา
รัฐหนึ่ง หากการมาเยือนรัฐนั้น ได้รับการอุดหนุนส่วนสำคัญไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมจาก
เงินทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

๓. ในกรณีที่การให้บริการตามข้อ ๑ ได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง โดย
วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าไรที่วิสาหกิจได้รับจากการให้บริการนั้น อาจเก็บ
ภาษีได้ในรัฐแรก เว้นไว้แต่ว่า วิสาหกิจนั้น ได้รับการอุดหนุนส่วนสำคัญจากเงินทุนสาธารณะ
ของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เกี่ยวกับการจัดบริการเขื่อนานั้น

ข้อ ๑๘

เงินบำนาญส่วนเอกชน

ในบังคับบทของวรรค ๑ ข้อ ๑๕ เงินได้ที่มีลักษณะเป็นเงินบำนาญหรือค่าตอบแทน
อย่างอื่น เพื่อการทำงานในอดีต ซึ่งเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง และจ่ายแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ใน
ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐแรก

ข้อ ๑๙

งานรัฐบาล

๑. ค่าตอบแทน รวมทั้งเงินบำนาญที่จ่ายโดย หรือจ่ายจากเงินทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดย

รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น ให้แก่เอกชนใด ๆ ในส่วนที่
เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐ หรือเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น ในการปฏิบัติงานอันมี
ลักษณะเป็นงานรัฐบาล อาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น

๒. ให้ใช้บทของข้อ ๑๕, ๑๖ และ ๑๘ บังคับแก่ค่าตอบแทนหรือเงินบำนาญ
ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้เกี่ยวกับการค้า หรือธุรกิจใด ๆ ที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือ
เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นดำเนินการ

ข้อ ๒๐

นักศึกษาและผู้ฝึกอบรม

บุคคลธรรมดาจากรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ผู้ซึ่งเข้ามาอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
เป็นการชั่วคราวเพียง

- ก. ในฐานะนักศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือโรงเรียนซึ่งเป็นที่
ยอมรับกันในอีกรัฐหนึ่งนั้น
- ข. ในฐานะผู้ฝึกงานธุรกิจ หรือ
- ค. ในฐานะผู้รับทุน เงินอุดหนุน หรือรางวัล โดยมุ่งประสงค์ในประการ
สำคัญเพื่อการศึกษาหรือวิจัย จากองค์การทางวิทยาศาสตร์ การศึกษา
การศาสนา หรือการกุศล มิให้ถูกเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินที่ส่งมาเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การ
ศึกษา หรือการฝึกอบรม และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินใด ๆ ที่
เป็นค่าตอบแทนสำหรับบริการที่ให้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่มีเงื่อนไขว่า บริการ
เช่นว่านั้น ต้องเกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการฝึกหัดหรือจำเป็นเพื่อ
ความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ

ข้อ ๒๑

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ผู้ซึ่งโดยค่าเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือ
สถาบันอื่น ๆ ซึ่งรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือองค์การที่ไม่ค้ากำไร เป็นเจ้าของ ได้เข้า

มาอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสอน หรือการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ในสถาบันเขื่อนวนั้น เป็นระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี มิให้ถูกเก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้น สำหรับ ค่าตอบแทนจากการสอน หรือการวิจัยเขื่อนวนั้น

ข้อ ๒๒

เงินได้ซึ่งมิได้ระบุไว้ชัดแจ้ง

บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐทำสัญญาารัฐหนึ่ง ซึ่งมีได้ระบุไว้โดย ชัดแจ้งในชอกอน ๆ แห่งอนุสัญญานี้ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่เงินได้เกิดขึ้น

ข้อ ๒๓

วิธีจัดการเก็บภาษีซ้อน

การเก็บภาษีซ้อนให้หลีกเลี่ยงเสียด้วยวิธีดำเนินการดังนี้ คือ

๑. ในกรณีของประเทศฝรั่งเศส

- (ก) เงินได้อื่นนอกจากที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ข) ข้างล่างนี้ จะได้รับการ ยกเว้นการเก็บภาษีฝรั่งเศส ตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (๓) (ก) ของ ข้อ ๒ หากเงินได้ดังกล่าวต้องเสียภาษีไทยตามอนุสัญญาและภายใต้ กฎหมายของไทย
- (ข) สำหรับเงินได้ซึ่งระบุไว้ในข้อ ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๖ และ ๑๗ ซึ่งต้องเสียภาษีไทยตามบทแห่งขอกวาง ๆ นี้ ประเทศฝรั่งเศสจะ อนุญาตให้ผู้มีถิ่นที่อยู่ในฝรั่งเศสซึ่งได้รับเงินได้จากประเทศไทย ได้ รับเครดิตภาษีมีจำนวนเท่ากับภาษีที่เก็บในประเทศไทย โดยมีเงื่อนไข ว่า ในกรณีของเงินปันผลซึ่งระบุไว้ใน ข้อ ๑๐ เครดิตดังกล่าวจะ ต้องไม่เกินร้อยละ ๒๕ ของจำนวนรวมเงินปันผลทั้งสิ้นนั้น เครดิตภาษี ดังกล่าวเพียงไม่เกินกว่าจำนวนภาษีฝรั่งเศสซึ่งเก็บจากรายได้นั้น ให้ใช้ได้กับภาษีซึ่งระบุไว้ในอนุวรรค (๓) (ก) ของข้อ ๒ ในฐานะ ซึ่งเงินได้เขื่อนวนั้นรวมอยู่
- (ค) แม่จะมีบทของอนุวรรค (ก) และ (ข) อยู่ โดยเหตุของอนุสัญญานี้

ภาษีฝรั่งเศสอาจคำนวณจากเงินได้ซึ่งเก็บในฝรั่งเศสในอัตราที่เป็น
ส่วนสัดส่วนสมควรกับเงินได้ทั้งสิ้นที่ต้องเสียภาษีตามกฎหมายฝรั่งเศส

๒. ในกรณีของประเทศไทย

- (ก) เงินได้นอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ข) ข้างล่างนี้ จะได้รับ
รับการยกเว้นภาษีไทยตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (๓) (ข) ของข้อ ๒
หากเงินได้ดังกล่าวต้องเสียภาษีฝรั่งเศสตามอนุสัญญาและภายใต้
กฎหมายฝรั่งเศส
- (ข) สำหรับเงินได้ซึ่งระบุไว้ในข้อ ๔, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๖ และ ๑๗
ซึ่งต้องเสียภาษีฝรั่งเศสตามบทแห่งข้อเหล่านี้ ประเทศไทยจะอนุญาต
ให้ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ซึ่งได้รับเงินได้จากฝรั่งเศส ได้รับ
เครดิตจากภาษีไทย เครดิตดังกล่าวจะคิดจากจำนวนภาษีซึ่งชำระ
ให้กับประเทศฝรั่งเศส แต่จะต้องไม่เกินส่วนของภาษีไทยซึ่งรายได้
สุทธิจากแหล่งต่าง ๆ ภายในประเทศฝรั่งเศสจะต้องเสียภาษีใน
ประเทศไทย ในการกำหนดรายได้สุทธิทั้งสิ้นนั้น ผลขาดทุนซึ่งเกิด
ขึ้นในประเทศใด ๆ จะไม่นำมารวมพิจารณาด้วย
- (ค) แม้จะมีบทของอนุวรรค (ก) และ (ข) อยู่ โดยเหตุของอนุสัญญานี้
ภาษีไทยอาจคำนวณจากเงินได้ซึ่งเก็บในประเทศไทยในอัตราที่เป็น
ส่วนสัดส่วนสมควรกับเงินได้ทั้งสิ้นที่ต้องเสียภาษีตามกฎหมายไทย

ข้อ ๒๔

การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
ให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดตามกฎหมายใด ๆ เกี่ยวกับอากรนั้น อันเป็น
การนอกเหนือไปจาก หรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากร และข้อกำหนดกฎหมายที่
เกี่ยวข้องกับคนชาติของอีกรัฐหนึ่งนั้น ถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในพฤติการณ์
เดียวกัน

๒. คำว่า "คนชาติ" หมายความว่า

- ก. บุคคลธรรมดาทั้งปวงที่มีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง
- ข. นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน และสมาคมทั้งปวงที่ใดสถานภาพดังกล่าวตาม

กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

๓. ภาษีอากร เก็บจากสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์ นอกละภาษีอากร ที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้นที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน บทนี้ มิให้แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐใด ในอันที่จะให้ศาลลดหย่อนการผ่อนผันและการหักลดส่วนบุคคล แก่ผู้มีเงินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเก็บภาษีอากรตามสถานะของบุคคล หรือตามความรับผิดชอบทางครอบครัว ซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีเงินที่อยู่ในรัฐของตน

๔. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งมีเงินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง คนเดียว หรือหลายคนเป็นเจ้าของหรือควบคุมดูแลทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจาก หรือเป็นการระหนักกว่าภาษีอากร และข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐแรกนั้น ถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม

๕. ในข้อนี้ คำว่า "ภาษีอากร" หมายความว่า ภาษีอากรทุกชนิดทุกลักษณะ

ข้อ ๒๕

วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่ผู้มีเงินที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง พิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งรัฐใดหรือสองรัฐ มีผลหรือจะมีผลให้ตนต้องเสียภาษีอากร โดยไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้ ผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีเงินที่อยู่ แม้จะมีทางแก้ไขตามกฎหมายแห่งชาติของรัฐ เหล่านั้นอยู่แล้วก็ตาม

๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้น ปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้น โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อการเว้นการเก็บภาษี อันไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้

๓. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ พยายามแก้ไขซึ่งข้อยุ่งยากอันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้อนุสัญญานี้ โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวข้างมาหรือ

กันเพื่อจัดการเก็บภาษีในบรรดากรณีที่มีใ้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

๘. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาสองรัฐ อาจติดต่อกันโดยตรง เพื่อให้มีความตกลงตามความหมายแห่งวรรคก่อน ๆ เมื่อเห็นเป็นการสมควรที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันด้วยวาจา เพื่อให้มีความตกลงกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นนั้น อาจกระทำโดยทางคณะกรรมการอันประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

๙. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะกำหนดวิธีการใช้อนุสัญญานี้

ขอ ๒๖

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ แลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติการตามอนุสัญญานี้ และตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญา เกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ ข้อสนเทศใด ๆ ที่แลกเปลี่ยนกัน ให้ถือว่าเป็นความลับ และมีให้เปิดเผยแก่บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ใด ๆ นอกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศาลกับการประเมินหรือการเก็บภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้

๒. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความบทของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดให้

- ก) ค่าเงินมาตรการค่านับบริหาร โดยขัดกับกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติค่านับบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น หรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- ข) ให้รายละเอียดอันมีอาจจัดทำได้ ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารตามปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น หรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- ค) ให้ข้อสนเทศ ซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์ หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งหากเปิดเผย จะเป็นการขัดกับความสงบเรียบร้อย

ขอ ๒๗

เจ้าหน้าที่ทางการทูต กงสุล และองค์การระหว่างประเทศ

๑. ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้ กระทบต่อเอกสิทธิ์ทางการรักษาของเจ้าหน้าที่

ทางทูต หรือกงสุลตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามบทแห่งความตกลง พิเศษทั้งหลาย

๒. อนุสัญญานี้มีให้ใช้บังคับแก่องค์การระหว่างประเทศ องค์กร หรือเจ้าหน้าที่ องค์กรดังกล่าว และแก่บุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของคณะทูตหรือกงสุลของรัฐที่สาม ซึ่งอยู่ใน รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และมีศักดิ์ว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดในส่วนของที่เกี่ยวกับภาษี เงินใด

ข้อ ๒๘

การขยายการใช้บังคับทางอาณาเขต

๑. อนุสัญญานี้ อาจขยายการใช้บังคับทางอาณาเขต ไม่ว่าจะโดยใช้บังคับเต็ม ฉบับ หรือมีการแก้ไขบางส่วน โดยความตกลงระหว่างรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐไปยังอาณาเขต โป้นทะเลของประเทศฝรั่งเศส ซึ่งมีการตั้งบังคับภาษีที่มีลักษณะสำคัญทำนองเดียวกันกับภาษี ซึ่งอยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ การขยายอาณาเขตบังคับเช่นว่านี้ จะมีผลบังคับใช้จากวันที่ และภายใต้การเปลี่ยนแปลงและเงื่อนไขต่าง ๆ รวมทั้งเงื่อนไขว่าด้วยการเลิกใช้บังคับ ซึ่งอาจกำหนดและตกลงกันระหว่างรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ในหนังสือซึ่งจะแลกเปลี่ยนกันโดย ทางการทูต หรือโดยวิธีการอื่นใด ตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญของรัฐนั้น ๆ

๒. เว้นไว้แต่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่นโดยรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ การเลิกใช้บังคับ อนุสัญญาโดยรัฐหนึ่งตามข้อ ๓๐ ให้เป็นการเลิกใช้บังคับอนุสัญญา ตามวิธีการซึ่งระบุไว้ในข้อ นั้น แก่อาณาเขตใด ๆ ซึ่งอนุสัญญานี้ ได้ขยายการใช้บังคับไปถึงตามข้อนี้ควย

ข้อ ๒๙

การเริ่มใช้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้จะต้องได้รับความเห็นชอบตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญซึ่งใช้ บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ และจะเริ่มใช้บังคับในวันที่มีการแลกเปลี่ยนหนังสือซึ่ง แสดงว่าทั้งสองรัฐได้ดำเนินการตามวิธีการต่าง ๆ อันจำเป็นเรียบร้อยแล้ว

๒. บทของอนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับ

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายในวันที่หรือ

หลังวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้

- (๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่นที่เก็บจากเงินได้ สำหรับปีปฏิทิน และระยะเวลาบัญชีเริ่มในวันหรือหลังวันแรกของแต่ละมกราคมของปีซึ่งอนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้

ข้อ ๓๐

การเลิกใช้

อนุสัญญานี้คงใช้บังคับจนกว่ารัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเลิกใช้ รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดอาจเลิกอนุสัญญานี้โดยทางการทูต หลังจากระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่อนุสัญญาเริ่มมีผลบังคับใช้โดยออกถาวรการเลิกก่อนวันที่ ๑ ของเดือนกรกฎาคมของปีปฏิทิน ในกรณีเช่นนี้อนุสัญญาเป็นอันเลิกมีผลบังคับ

- (๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินที่จะต้องชำระให้หลังวันที่ ๑ มกราคม ของปีปฏิทินต่อไปที่ถัดจากปีที่มีการบอกกล่าวนั้น
- (๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ สำหรับปีภาษีหรือระยะเวลาบัญชีต่อไปที่ถัดจากปีที่มีการบอกกล่าวนั้น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้าย ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนี้จากรัฐบาลของประเทศตน ได้ลงนามในอนุสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ยี่สิบเจ็ด ธันวาคม พุทธศักราชสองพันห้าร้อยสิบเจ็ด ตรงกับคริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยเจ็ดสิบสี่ เป็นภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทย แต่ละฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน

ฝ่ายรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ฝ่ายรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส

ดร. ท. อรรถวณิช อุษณา

(เจริญพันธุ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

Henri Toffin

(ของ หลุยส์ ทอฟฟอง)

เอกอัครราชทูต

พินัยสาร

ในขณะที่เมื่อจะลงนามกันวันนี้ในอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและ การป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ผู้ลงนามข้างท้าย นี้โดยยินยอมตกลงกันดังขอทกลงไปนี้

ส่วนขยายเกี่ยวกับข้อ ๖

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ เป็นที่เข้าใจว่า คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ในประเทศฝรั่งเศส ให้นิยามตามกฎหมายว่าด้วยภาษี

ส่วนขยายเกี่ยวกับข้อ ๗

เป็นที่เข้าใจว่า วิธีที่ประเทศไทยใช้ในการคำนวณรายได้สุทธิหรือกำไรสุทธิ ซึ่งยอมให้เสียภาษีหักส่วนลดมาตรฐานจากเงินได้ทั้งหมดเป็นอัตราร้อยละที่กำหนดแทนคา ไรจ่ายที่ใดเกิดขึ้นอย่างแท้จริงนั้น ไม่ขัดต่อขอทลงข้อ ๗ วรรค ๒

ส่วนขยายเกี่ยวกับข้อ ๑๒

เป็นที่ตกลงกันว่า ครอบงำที่กฎหมายฝรั่งเศสได้บัญญัติอัตราภาษีค่าสิทธิ ซึ่ง ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศฝรั่งเศสได้รับเป็นค่าตอบแทนการโอน หรือสิทธิให้ใช้โดยเฉพาะ ซึ่ง สิทธิบัตร กรรมวิธี หรือข้อสนเทศใด ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม ไร่ไม่เกิน ร้อยละ ๑๐ ภาษีซึ่งเรียกเก็บในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งค่าสิทธิเหล่านั้นเกิดขึ้นจะไม่เกินร้อยละ ๑๐

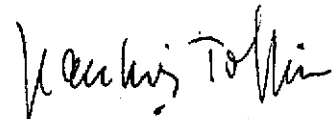
เพื่อเป็นพยานในการนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ได้ลงนามในพินัยสารฉบับนี้ซึ่งจะมีผล บังคับและความสมบูรณ์เสมือนหนึ่งไคร่ระบุไว้ทุกถ้อยคำในอนุสัญญา

ทำกันเป็นสองฉบับ ที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ยี่สิบเจ็ด ธันวาคม พุทธศักราช สองพันห้าร้อยยี่สิบเจ็ด ตรงกับคริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยเจ็ดสิบสี่ เป็นภาษาไทยและภาษา ฝรั่งเศส แต่ละฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน

ฝ่ายรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ฝ่ายรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส

ศิริศ พ. อิศรางกูร ณ อยุธยา

(เจริญพันธุ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา)

(ของ หลุยส์ ทอฟฟอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

เอกอัครราชทูต